

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **B. S.**, narozen ...
státní příslušnost.

proti
žalovanému **Ministerstvu vnitra České republiky**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 9. 2019, čj. OAM-705/ZA-ZA11-HA08-2019

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán vydal dne 4. 9. 2019 rozhodnutí o nepřipustnosti žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) zákona o azylu. Žalovaný po provedeném řízení dospěl k závěru, že žalobce neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění, které by nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a které

by případně svědčily o tom, že mohl být vystaven azylově relevantnímu pronásledování, či hrozbě vážné újmy.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce namítal, že v řízení o udělení azylu porušil žalovaný ustanovení § 25 písm. i) a § 12-14a zákona o azylu, ve spojení s § 2, § 3, § 50 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Žalobce měl za to, že nebyly dány důvody pro závěr o nepřipustnosti jeho žádosti a že existují důvody pro udělení mezinárodní ochrany. V žalobě pouze uvedl, že důvody sdělil správnímu orgánu ve své věrohodné výpovědi a také vyplývají z přítomnosti jeho manželky a dětí na území ČR, přičemž manželka se zde léčí s cukrovkou a děti zde chodí do školy.
3. Žalobce uvedl, že žalovaný měl možnost využít své diskreční pravomoci dle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu a přihlédnout k důvodům hodným zvláštního zřetele, které na straně žalobce existují. V žalobě dále poukázal na limity a užití správního uvážení. Žalobce dovedl, že obsahuje-li zákonná úprava diskreční pravomoc správního orgánu, je správní orgán povinen se možností využít této pravomoci zabývat. V rozhodnutí žalovaného však absentuje jakákoli úvaha stran důvodů nevyužití diskreční pravomoci dle ust. § 11a odst. 4, stejně jako § 14 zákona o azylu. I v tomto ohledu je proto rozhodnutí nepřezkoumatelné.

III. Vyjádření žalovaného

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný popřel oprávněnost námitek a nesouhlasil s nimi. Žalobce neprokázal, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu. Žalovaný zopakoval, že žalobce uvedl a potvrdil ve své výpovědi stejné motivy odchodu ze země původu jako při první žádosti, nebylo shledáno, že by se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu. Správnímu orgánu je rovněž známo, že v Mongolsku nedošlo k takové zásadní změně politické a bezpečnostní situace, který by mohla založit opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
5. Pokud jde o diskreční oprávnění ve smyslu ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu, žalovaný uvedl, že byly vzaty v úvahu všechny skutečnosti, které žalobce v řízení předestřel. Žalovaný zkoumal, zda jsou stejné, nebo oproti důvodům předešlé žádosti nové, i v dimenzi právní, tedy z hlediska dopadů na životní poměry žalobce. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že není důvod něco měnit na hodnocení těchto okolností oproti jejich předešlému posouzení, implicitně shledal, že případ žalobce je případem běžným, neobsahujícím zvláštní, mimořádné důvody, které by měly vést k uplatnění správního uvážení humanitárního azylu. Z rozhodnutí jako celku je zřejmé, že žalobce neuvedl žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele.
6. Z uvedených důvodů žalovaný trvá na zamítnutí žaloby v plném rozsahu.

IV. Jednání krajského soudu

7. Krajský soud věc žalobce projednal dne 27. 7. 2020, žalobce sdělil, že by nějakou dobu v zemi původu vyslýchán ve vazební věznici, v dubnu 2016 byl předvolán na policii a bylo zahájeno vyšetřování. K dotazu soudu sdělil, že o vydání rozhodnutí soudu v dané věci mu není nic známo. Vyšetřování považuje za podjaté, od počátku se všichni snažili

prokázat mu něco společného s uváděnou věcí. Nemá žádné doklady, ani návrhy na doplnění dokazování.

8. Pověřená pracovnice žalovaného poukázala na skutečnost, že jeho vyšetřování ve vazbě již bylo dříve zohledněno. Soud konstatoval podstatné skutečnosti ze správního spisu, kdy žalobce neuvedl žádné nové okolnosti své věci. Setrval na tom, že důvodem jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany je případ prodeje zámku, který po instalaci na sklad firmy byl předmětem šetření policie, neboť on tento zámek vyrobil a následně byl sklad vykraden. Konečně, sám žalobce sdělil, že odkazuje na dříve uvedené důvody.
9. Oba účastníci řízení setrvali na svých návrzích, žalobce tedy žádal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, pověřená pracovnice žalovaného navrhla z důvodu neexistence nových okolností věci zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a po prostudování obsahu správního spisu v kontextu s žalobními námitkami pak dospěl k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
11. Z obsahu předloženého správního spisu vyplývá, že žalobce je na území České republiky od 7. 8. 2019; byl transferován na základě tzv. dublinského řízení z Německa, kde žádal o mezinárodní ochranu. Mongolsko s rodinou opustili dne 16. 8. 2017, do Prahy doletěli dne 23. 8. 2017, poté pobývali v Rakousku a v Německu. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce uvedl, že důvody žádosti má stejné, jako uváděl v předchozím řízení. Popsal, že jako kovář vyráběl zámky. Jeden takový prodal stavební firmě, která s ním zabezpečila jejich sklad, který byl pak vykraden, aniž by byl zámek poškozen. Proto padlo podezření na něj a na zaměstnance z té firmy. Následně mu lidé z té firmy vyhrožovali a byl pobodán. Někdo se následně dotazoval jeho dcery, kde se on nachází. Dále mu dcera sdělila, že jí někdo opakovaně volá a píše SMS a opět se ptá, kde se on nachází a vyhrožuje mu smrtí.
12. Žalobce byl seznámen s podklady rozhodnutí dne 28. 8. 2019. K nim doplnil, že aktuálně probíhá v Mongolsku opět vyšetřování ohledně vraždy prezidenta Zoriko (zemř. 1997). Policie a obecně státní orgány v Mongolsku, které mají chránit občany, jsou zkorumpované. Když někdo člověka chce obvinít, lze podplatit státní orgány.
13. Správní spis obsahuje též kopii listin vztahujících se k první žádosti o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 15. 2. 2018. Jako důvod této žádosti žadatel popsal incident se zaměstnanci vykradené firmy (uvedený též v aktuální žalobě). Jiné důvody neměl. Mezinárodní ochrana žadateli nebyla udělena (rozhodnutí ze dne 9. 7. 2018, č. j. OAM-161/ZA-ZA11-HA08-2018; žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta Krajským soudem v Ostravě dne 26. 10. 2018, č. j. 63 Az 26/2018-34, kasační stížnost následně Nejvyšší správní soud odmítl pro nepřijatelnost).
14. Správní spis obsahuje dále Zprávy Ministerstva vnitra ČR – Mongolsko, Informace OAMP ze dne 20. 3. 2019 o bezpečnostní a politické situaci v zemi, a dále Zprávu Ministerstva vnitra ČR o hodnocení Mongolska jako bezpečné země původu.
15. **Zákon o azylu upravuje v § 10a v odst. 1 písm. e)** nepřípustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany, pod uvedeným písmenem je pak upraven případ, kdy cizinec

podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudí jako nepřipustnou dle § 11a. Citované ustanovení pro případ podání opakované žádosti cizince o udělení mezinárodní ochrany ukládá ministerstvu posoudit přípustnost takové žádosti. Ta je vázána na to, zda byly uvedeny či se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů, uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu dává správnímu orgánu možnost zastavit řízení, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.

16. Žaloba upozorňovala, že správní orgán posoudil tvrzené skutečnosti v žalobcově žádosti nesprávně a správní orgán nezjistil dostatečně skutkový stav. Žalobce neuvedl konkrétní skutečnosti, z nichž tyto své závěry dovodil, pouze se omezil na konstatování obecných tvrzení. Soud po přezkoumání správního spisu dospěl k závěru, že žalobce žádné skutečnosti mající relevanci nových poznatků o zemi původu nebo situaci žadatele či jeho rodiny v průběhu aktuálního správního řízení netvrdil a neuváděl. Dokonce přímo sám žadatel uvedl, že důvody má totožné, jako při první podané žádosti. Není proto zřejmé, z čeho by měl správní orgán dospět k odlišnému závěru, jak se domáhá v žalobě. Z pohovoru týkajícího se první žádosti je zřejmé, že Mongolsko žalobce s rodinou opouštěl kvůli incidentu po vykradení firmy. Týž důvod uváděl i v aktuální žádosti. Věcně však tyto okolnosti byly vypořádány již v prvním správním řízení, na které navazovalo i přezkumné řízení u správního soudu na základě podané žaloby.
17. V průběhu správního řízení byly podmínky života v zemi původu zhodnoceny a jak je vidno ze žádosti první i druhé, v tomto směru se nové skutečnosti neobjevují. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žalovaný vypořádal důvody žádosti žalobce. Žalovaný srozumitelně uvedl, které důvody žadatel označil v první žádosti a jaké důvody v té aktuálně projednávané. Poté konstatoval, že tento uvádí naprosto stejné motivy, jako uváděl v řízení o první žádosti. Dle názoru krajského soudu je toto porovnání a závěry správního orgánu dostačující, když navíc důvody nejsou ani pozměněné či doplněné a i sám žadatel jejich totožnost potvrdil.
18. Žalobce dále namítal, že žalovaný nevyužil diskreční pravomoci dle ust. § 11a odst. 4 zákona o azylu. K tomu soud odkazuje např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Azs 101/2019 ze dne 21. 6. 2019-78, který se obdobnou námitkou rovněž zabýval. Mimo jiné uvedl, že stejně jako v případě § 14 zákona o azylu, je i v § 11 odst. 4 zákona o azylu užito kombinace neurčitěho právního pojmu („důvodů hodných zvláštního zřetele“) a správního uvážení („ministerstvo může“). Žalovaný tak obecně musí uvedený neurčitý právní pojem vyložit a aplikovat s ohledem na odborné posouzení v každém jednotlivém případě, avšak rozhodnutí, zda žadatelovu žádost posoudit jako přípustnou, či nikoliv, je už v jeho diskreční pravomoci, která je relativně široká, omezena pouze zákazem libovůle, jenž pro orgány veřejné moci vyplývá obecně z ústavně zakotvených náležitostí demokratického a právního státu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 - 55). Správní soudy pak přezkoumávají úvahu žalovaného o (ne)přípustnosti žádosti ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o azylu v omezeném rozsahu, tedy zda rozhodnutí žalovaného nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem. Za splnění těchto předpokladů není

soud oprávněn z týchž skutečností dovozovat jiné nebo přímo opačné závěry (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003 - 48).

19. V případě žalobce soud zjistil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl: „Správní orgán tak neshledal důvody pro opakované posuzování žádosti výše jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany ve vztahu k jím uváděným důvodům, neboť ten neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žadatele o udělení mezinárodní ochrany z vlasti a obav z návratu do vlasti.“ Tato část navazuje na konstatování a porovnání důvodů z první žádosti uvedených žalobcem. Žalovaný následně dospěl k závěru, že žalobce uvedl již jednou přezkoumané důvody. Z rozhodnutí jako celku je tedy zřejmé, že žádné důvody hodné zvláštního zřetele žalovaný v případě žalobce neshledal.
20. Je pravdou, že preciznější postup žalovaného by v tomto případě byl, pokud by se výslovně vyjádřil k tomu, že žalobce konkrétně nenaplnil ani kritéria § 11a odst. 4 zákona o azylu. S ohledem na výše uvedené by však bylo příliš formalistickým postupem, pokud by rozhodnutí žalovaného soud zrušil pouze z toho důvodu, aby v něm žalovaný doplnil výše naznačenou větu. Z rozhodnutí vyplývá, že k žádným důvodům hodných zvláštního zřetele nedospěl (srov. podobně úvahy ve vztahu k humanitárnímu azylu v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 36/2005 - 48).
21. Závěrem soud upozorňuje žalobce též na ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu, ze kterého vyplývá, že jako zjevně nedůvodná se zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Bezpečnost dané země se neposuzuje ad hoc, nýbrž dle ustáleného seznamu, který poskytuje prováděcí vyhláška. Podle § 2 bod 16. vyhlášky č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu, považuje Česká republika Mongolsko za bezpečnou zemi původu.
22. Dle názoru krajského soudu žalovaný žádost žalobce správně posoudil jako opakovanou bez uvedení nových azylově relevantních důvodů. Soud dospěl k závěru, že žalovaný aplikoval v daném případě ust. §§ 10a odst. 1 písm. e) a 25 písm. i) zákona o azylu po právu, žaloba není důvodná a byla proto soudem v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnuta.

VI. Náklady řízení

23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když ve věci úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. červenec 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně